

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížiť ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutie európskeho ombudsmana o ukončení vyšetrovania sťažnosti 676/2008/RT proti Európskej komisii

Rozhodnutie

Prípád 676/2008/RT - Otvorené dňa 28/03/2008 - Odporúčanie týkajúce sa 27/10/2008 - Osobitná správa z dňa 28/03/2008 - Rozhodnutie z dňa 07/07/2010

Sťažovateľ je mimovládna organizácia pôsobiaca v oblasti ochrany životného prostredia. Dňa 1. marca 2007 požiadala Komisiu o prístup k informáciám a dokumentom týkajúcim sa stretnutí medzi Komisiou a zástupcami výrobcov automobilov, počas ktorých sa diskutovalo o prístupe Komisie k emisiám oxidu uhličitého z automobilov. Komisia poskytla len čiastočný prístup k požadovaným dokumentom. Odmietla poskytnúť prístup k trom listom, ktoré Porsche AG zaslalo bývalému viceprezidentovi Verheugenovi, pričom tvrdila, že ich zverejnenie by ohrozilo ochranu obchodných záujmov Porsche AG.

Sťažovateľ nebol spokojný so stanoviskom Komisie, a preto sa obrátil na ombudsmana.

Počas vyšetrovania ombudsmana Komisia trvala na svojom stanovisku. Po nahliadnutí do príslušných dokumentov ombudsman 27. októbra 2008 predložil Komisii návrh odporúčania, aby poskytla prístup k trom listom, ktoré Porsche AG zaslalo bývalému podpredsedovi Verheugenovi, alebo aby zvažila ich čiastočné zverejnenie.

Komisia na návrh odporúčania ombudsmana neodpovedala až 11. marca 2010, teda takmer 15 mesiacov po trojmesačnej lehote stanovenej ombudsmanom v súlade s článkom 228 ZFEÚ. Ombudsman medzitým predložil Parlamentu osobitnú správu o tom, že Komisia v uvedenej lehote neodpovedala na jeho návrh odporúčania.

Komisia vo svojej odpovedi súhlasila s udelením čiastočného prístupu k trom listom Porsche AG bývalému podpredsedovi Verheugenovi. Domnieval sa však, že na nezverejnené časti sa vzťahuje výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov Porsche AG.

Ombudsman sa domnieval, že Komisia neposkytla presvedčivé dodatočné vysvetlenia týkajúce sa jednotlivých skutočností prípadu na odôvodnenie svojho rozhodnutia poskytnúť len čiastočné zverejnenie príslušných dokumentov. Domnieval sa teda, že Komisia tým, že riadne neodôvodnila, prečo odmietla prístup k trom listom Porsche AG bývalému podpredsedovi Verheugenovi v celom rozsahu, dopustila sa nesprávneho úradného postupu. Ombudsman v tejto súvislosti uviedol kritickú poznámku.

O OKOLNOSTIACH, KTORÉ VIEDLI K PODANIU SŤAŽNOSTI

1. Sťažovateľ je mimovládna organizácia pôsobiaca v oblasti ochrany životného prostredia. Dňa 1. marca 2007 požiadala Komisiu o prístup k informáciám a dokumentom Generálneho riaditeľstva (GR) pre podnikanie a priemysel a bývalého podpredsedu Verheugena. Požadované informácie a dokumenty sa týkali stretnutí medzi Komisiou a zástupcami výrobcov automobilov, počas ktorých sa diskutovalo o prístupe Komisie k emisiám oxidu uhličitého z automobilov od 1. januára 2006. Komisia poskytla len čiastočný prístup k požadovaným dokumentom.

2. Dňa 25. júna 2007 podľa článku 7 druhého odseku [1] nariadenia č. 1049/2001 z 31. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (ďalej len „nariadenie č. 1049/2001“) sťažovateľ predložil Komisii opakovanú žiadosť, ktorá odpovedala 9. augusta 2007.

3. Komisia informovala sťažovateľa, že na posúdenie toho, či sa na obsah uvedených listov vzťahuje výnimka z práva na prístup stanovená v článku 4 ods. 1 [2] alebo článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, je potrebné konzultovať s autormi [4] 18 listov, ktoré bývalý podpredseda Verheugen dostal od rôznych výrobcov automobilov. Uviedla, že po tejto konzultácii poskytne sťažovateľovi prístup ku všetkým listom, ktoré nepodliehajú uvedeným výnimkám.

4. Dňa 14. novembra 2007 Komisia informovala sťažovateľa, že na 15 z dotknutých listov sa nevzťahuje výnimka z práva na prístup. Sťažovateľovi bol preto poskytnutý prístup k týmto listom. Komisia však odmietla poskytnúť prístup k trom listom, ktoré Porsche AG zaslalo bývalému podpredsedovi Verheugenovi. Pritom založil svoje rozhodnutie na výnimke stanovenej v článku 4 ods. 2 prvom odseku nariadenia č. 1049/2001 [5], konkrétne na tom, že ich zverejnenie by narušilo ochranu obchodných záujmov spoločnosti.

PREDMET VYŠETROVANIA

5. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia:

- nesprávne zamietol prístup k listom Porsche AG na základe článku 4 ods. 2 prvého odseku

nariadenia č. 1049/2001, a

- nesprávne zamietol čiastočný prístup k listom Porsche AG na základe článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 [6] .

Navrhovateľ tvrdil, že Komisia by mu mala poskytnúť prístup k požadovaným listom v celom rozsahu.

VYŠETROVANIE

6. Sťažnosť bola postúpená Komisii so žiadosťou o stanovisko k jej obsahu do 31. mája 2008. Komisia požiadala o predĺženie lehoty do 30. júna 2008. Po doručení bolo stanovisko Komisie následne zaslané sťažovateľovi s výzvou na predloženie pripomienok. Sťažovateľ predložil svoje pripomienky 4. septembra 2008.

7. Dňa 25. septembra 2008 v súlade s článkom 3 ods. 2 štatútu ombudsmana vykonali útvary ombudsmana v priestoroch Komisie kontrolu dokumentov, na ktoré sa odvolával sťažovateľ.

8. Kópia správy o inšpekcii bola zaslaná sťažovateľovi aj Komisii.

9. Ombudsman predložil 27. októbra 2008 Komisii návrh odporúčania.

10. Počas šiestich mesiacov po uplynutí pôvodnej lehoty stanovenej ombudsmanom na odpoveď na jeho návrh odporúčania Komisia opakovane žiadala o predĺženie tejto lehoty. Komisia uviedla, že si bola vedomá toho, že svoju odpoveď na návrh odporúčania ombudsmana nemôže donekonečna odložiť, ale že radšej vyčerpala všetky možnosti dosiahnutia dohody s treťou stranou (Porsche AG), a *nie jednoducho „potvrdí svoje rozhodnutie nezverejniť dokumenty“*. Ombudsmanka udelila Komisii všetky žiadosti o predĺženie lehoty.

11. Dňa 30. septembra 2009 Komisia zaslala ombudsmanovi list, v ktorom uviedla, že sa rozhodla udeliť čiastočný prístup k trom listom, a preto vytvorila upravené verzie dokumentov. Komisia predložila tento návrh na poskytnutie čiastočného prístupu spoločnosti Porsche AG. Komisia však o svojom stanovisku v tejto veci neinformovala.

12. Útvary Komisie 27. októbra 2009 objasnili, že „*postup zverejnenia týchto troch listov sa nemohol uskutočniť pred polovicou novembra 2009*“. Komisia ďalej uviedla, že ak si to želá, môže ombudsmanovi poskytnúť kópiu oznamovacieho listu, ktorý sa má zaslať spoločnosti Porsche.

13. Dňa 9. novembra 2009 ombudsman zaslal Komisii ďalší list, v ktorom žiadal i) kópiu notifikačného listu, ktorý Komisia zaslala spoločnosti Porsche AG, a ii) informácie o výsledku konania začatého Komisiou s cieľom umožniť prístup k príslušným listom.

14. Dňa 4. decembra 2009 Komisia odpovedala, že i) notifikačný list bude čoskoro zaslaný spoločnosti Porsche AG a ii) kópia notifikačného listu sa zašle ombudsmanovi. Komisia bola v

tejto súvislosti opäť kontaktovaná, ale zdá sa, že do 15. decembra 2009 ešte nebol zaslaný notifikačný list spoločnosti Porsche.

15. Ombudsman preto 24. februára 2010 predložil Parlamentu osobitnú správu, v ktorej predložil svoje zistenia, konkrétne, že Komisia tým, že odložila svoju odpoveď na jeho návrh odporúčania a tým, že nespĺnila svoj záväzok oznámiť Porsche AG svoj zámer zverejniť, porušila svoju povinnosť lojálnej a dobrej viery spolupracovať s ním v priebehu vyšetrovania [8], ako sa stanovuje v článku 13 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii [7].

16. Dňa 11. marca 2010 Komisia zaslala svoju odpoveď na návrh odporúčania ombudsmana, ktorý bol zaslaný sťažovateľovi s výzvou na predloženie pripomienok. Dňa 6. mája 2010 sťažovateľ zaslal svoje pripomienky.

ANALÝZA A ZÁVERY OMBUDSMANA

A. Podozrenie z neumožnenia prístupu k príslušným dokumentom a súvisiacim nárokom

Argumenty pôvodne predložené ombudsmanovi

17. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia nesprávne zamietla i) prístup k listom Porsche AG na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a ii) čiastočný prístup k listom Porsche AG na základe článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001. Takisto tvrdila, že Komisia by jej mala poskytnúť prístup k požadovaným listom v celom rozsahu.

18. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia neposkytla podrobné vysvetlenie, pokiaľ ide o obchodné záujmy spoločnosti Porsche AG, a že nezohľadnila prevažujúci verejný záujem na zverejnení.

19. Komisia vo svojom stanovisku tvrdila, že uvedené tri listy poskytli podrobnosti o „špecifickom postavení Porsche AG na automobilovom trhu“. Komisia ďalej uviedla, že nemôže poskytnúť ďalšie podrobnosti týkajúce sa obsahu listov bez toho, aby odhalila ich obsah. Dospela k záveru, že zverejnenie listov by narušilo ochranu obchodných záujmov Porsche AG.

20. Komisia okrem toho poukázala na to, že v skutočnosti vykonala „test verejného záujmu“ a dospela k záveru, že obchodné záujmy Porsche AG prevažujú nad verejným záujmom na zverejnení listov. Čiastočný prístup nemohol byť poskytnutý, pretože listy neobsahovali časti, ktoré by mohli byť zverejnené bez poškodenia obchodných záujmov Porsche AG.

Kontrola dokumentov ombudsmanom

21. Útvary ombudsmana navštívili priestory Komisie a skontrolovali tieto dokumenty, ktoré Komisia považovala za dôverné:

i) List predsedu Porsche AG Wiedekinga z 28. novembra 2005 spolu s prílohami adresovaný podpredsedovi Verheugenovi.

(II) List pána Wiedekinga z 15. decembra 2006 adresovaný podpredsedovi Verheugenovi.

(III) List Porsche AG z 2. februára 2007, v ktorom sa zasielajú kópie listov, ktoré poslal pán Wiedeking kancelárke Merkelovej, predsedovi Barrosovi a podpredsedníčke Wallströmovej.

IV) Výmena e-mailov medzi Komisiou a Porsche AG, v ktorej Komisia informovala Porsche AG, že má v úmysle nezverejniť uvedené listy.

Posúdenie ombudsmana, ktoré viedlo k návrhu odporúčania

22. V článku 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001 sa stanovuje, že cieľom tohto nariadenia je zabezpečiť čo najširší prístup k dokumentom v držbe Rady, Európskeho parlamentu a Komisie. Podľa ustálenej judikatúry súdov Spoločenstva sa akékoľvek výnimky z tejto zásady musia vykladať reštriktívne.

23. S cieľom spracovať žiadosť o prístup k dokumentom musí Komisia postupovať podľa ďalej uvedeného poradia hodnotenia [9] a preskúmať, či:

i) požadovaný dokument patrí do pôsobnosti jednej z výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001;

II) zverejnenie dokumentu by konkrétne a skutočne narušilo chránený záujem;

III) neexistuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení; a

(IV) potreba ochrany sa vzťahuje na celý predmetný dokument.

24. Komisia odmietla sťažovateľovi poskytnúť prístup k trom listom Porsche AG na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Podľa tohto ustanovenia „*inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu, ak by zverejnenie narušilo ochranu obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby vrátane duševného vlastníctva...*“.

25. Tri listy spoločnosti Porsche AG boli napísané, keď Komisia konzultovala s kľúčovými zainteresovanými stranami v súvislosti s preskúmaním stratégie Spoločenstva na zníženie emisií oxidu uhličitého z osobných automobilov. Bolo preto pravdepodobné, že tieto tri listy obsahovali informácie o obchodných vzťahoch Porsche AG. V dôsledku toho ich Komisia mohla považovať za spadajúce pod výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

26. V tejto súvislosti ombudsman preskúmal, či informácie obsiahnuté v príslušných dokumentoch boli skutočne také citlivé, že ich zverejnenie by vážne poškodilo obchodné záujmy Porsche AG.

27. Jediným konkrétnym odkazom Komisie na obsah listov bolo, že „v týchto listoch spoločnosť Porsche AG vysvetlila svoje osobitné postavenie na automobilovom trhu“.

28. To by sa mohlo rozumne chápať tak, že sa týka obchodných záujmov spoločnosti Porsche AG v širšom zmysle vrátane jej podielu na trhu; svoju obchodnú stratégiu; priemyselné, finančné, bankové alebo obchodné údaje vrátane informácií týkajúcich sa obchodných vzťahov alebo zmlúv spoločnosti; metódy hodnotenia nákladov; a know-how spoločnosti.

29. Pri kontrole dokumentov ombudsmanom sa zistilo, že tieto listy a/alebo ich prílohy sa netýkali výlučne uvedených chránených obchodných záujmov. Okrem toho nemožno vylúčiť, že niektoré informácie obsiahnuté v listoch už boli verejne dostupné, a to buď samotným podnikom, alebo inými subjektmi, ako sú príslušné vnútroštátne orgány pre toto odvetvie, alebo dokonca špecializovanými publikáciami zaoberajúcimi sa automobilovým priemyslom.

30. V tejto súvislosti sa v článku 4 ods. 1 štatútu ombudsmana stanovuje, že „od ombudsmana a jeho zamestnancov sa vyžaduje, aby „neposkytovali informácie alebo dokumenty, ktoré získajú v priebehu vyšetrovania“. Ombudsman preto nemôže citovať dokumenty, ktoré inštitúcia považuje za dôverné, alebo odkazovať na ne takým spôsobom, aby ich obsah mohol byť zverejnený.

31. Aj keby listy obsahovali presne taký druh informácií opísaných v bode 28 vyššie, táto skutočnosť sama osebe nevyhnutne neznamena, že ich zverejnenie by konkrétne a skutočne poškodilo obchodné záujmy Porsche AG. Ako rozhodol Súd prvého stupňa (teraz Všeobecný súd) v nedávnom rozsudku [10], ak by sa na všetky informácie týkajúce sa spoločnosti a jej obchodných vzťahov vzťahovala ochrana obchodných záujmov v súlade s článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001, všeobecná zásada poskytovania čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom inštitúcií by sa neuplatňovala.

32. Samotný odkaz Komisie na „osobitné postavenie Porsche AG na automobilovom trhu“, ktorý nebol podložený žiadnym iným odkazom na jednotlivé skutkové okolnosti prípadu, nepostačoval na to, aby sa dospelo k záveru, že sa uplatňuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

33. Ombudsman sa preto domnieval, že Komisia nepreukázala, že zverejnenie príslušných dokumentov by konkrétne a skutočne narušilo obchodné záujmy Porsche AG. Okrem toho ombudsman nebol presvedčený argumentom Komisie, že čiastočný prístup, ak by bol udelený, by nevyhnutne poškodil obchodné záujmy Porsche AG.

34. Ak zámerom Komisie bolo podporiť jej odmietnutie prístupu uvedením (a predložením príslušných dokumentov uvedených v bode iv) počas inšpekcie ombudsmanovi), že Porsche AG ju sama požiadala, aby nezverejnila listy, ombudsman poukazuje na to, že podľa judikatúry Spoločenstva názory vyjadrené tretím autorom dokumentu v rámci konzultácie stanovenej v článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 nie sú pre Komisiu záväzné [11]. Napriek žiadosti Porsche AG bola Komisia stále povinná vykonať vlastné posúdenie, pokiaľ ide o uplatniteľnosť

výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 alebo 2 nariadenia č. 1049/2001.

35. Na základe dostupných dôkazov nebolo možné určiť, či Komisia vykonala test verejného záujmu. Vzhľadom na konštatovania uvedené v bode 33 v spojení s bodom 23 vyššie však nebolo potrebné skúmať existenciu prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení.

36. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman dospel k záveru, že Komisia nesprávne zamietla prístup k trom listom Porsche AG na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky a článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001. Išlo o prípad nesprávneho úradného postupu. Preto predložil Komisii návrh odporúčania v súlade s článkom 3 ods. 6 svojho štatútu. Tento návrh odporúčania je uvedený nižšie pod nadpisom „*návrh odporúčania*“.

Návrh odporúčania

„Komisia by mala udeliť prístup k trom listom, ktoré spoločnosť Porsche AG zaslala podpredsedovi Verheugenovi v celom rozsahu, alebo zvážiť ich čiastočné zverejnenie.“

Argumenty predložené ombudsmanovi po jeho návrhu odporúčania

37. Komisia vo svojej odpovedi na návrh odporúčania ombudsmana uviedla, že sa rozhodla udeliť čiastočný prístup k trom listom Porsche AG bývalému podpredsedovi Verheugenovi a priložila kópie uvedených listov, v ktorých boli niektoré informácie vymazané. Komisia vysvetlila, že listom z 11. januára 2010 informovala Porsche AG o svojom zámere čiastočne zverejniť tieto tri listy. Dňa 5. marca 2010 spoločnosť Porsche AG e-mailom informovala Komisiu, že prijala jej návrh na čiastočné poskytnutie informácií.

38. Komisia napokon vyjadrila poľutovanie nad značným oneskorením v reakcii na návrh odporúčania ombudsmana. V tejto súvislosti uviedla, že v prejednávanej veci ide o prvú vec, v ktorej ombudsman odporučil, aby Komisia zrušila námietku tretej osoby proti sprístupneniu dokumentov. Komisia vysvetlila, že odpoveď sa oneskorila v dôsledku úsilia, ktoré vynaložila na dosiahnutie dohody so spoločnosťou Porsche AG o čiastočnom poskytnutí informácií, aby sa predišlo zbytočným súdnym sporom.

39. Sťažovateľ vo svojich pripomienkach k odpovedi Komisie poukázal na to, že Komisia by mala poskytnúť úplný prístup k trom listom spoločnosti Porsche AG.

Posúdenie ombudsmana po jeho návrhu odporúčania

40. Ombudsman chápe, že Komisia odmietla poskytnúť prístup k trom listom Porsche AG bývalému podpredsedovi Verheugenovi v celom rozsahu na základe článku 4 ods. 2 prvého odseku nariadenia č. 1049/2001.

41. Komisia však vo svojom pôvodnom stanovisku a v oneskorenej odpovedi na návrh odporúčania ombudsmana neposkytla žiadne vysvetlenie týkajúce sa jednotlivých skutočností prípadu, ktoré by mohlo odôvodniť uplatnenie uvedenej výnimky na vypustené odseky. Ako bolo

uvedené v bode 33 vyššie, Komisia nepreukázala, že sprístupnenie relevantných dokumentov v ich celistvosti by konkrétne a skutočne narušilo obchodné záujmy Porsche AG.

42. Ombudsmanka pripomína, že v nariadení č. 1049/2001 sa v zásade stanovuje právo na prístup k dokumentom Komisie a že rozhodnutie o zamietnutí prístupu je platné len vtedy, ak sa zakladá na jednej z výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 [12]. Akékoľvek výnimky z tejto zásady sa musia vykladať striktnie [13].

43. Ombudsman okrem toho poukazuje na to, že nepožiadala Komisiu, aby „presadila“ námietku tretej strany voči sprístupneniu dokumentov. Ako už bolo uvedené v bode 34 vyššie, zdôraznil, že podľa judikatúry Spoločenstva takéto námietky nie sú pre Komisiu povinné. Komisia je naďalej povinná vykonať vlastné posúdenie a predložiť právne presvedčivé argumenty o tom, prečo úplné zverejnenie nie je možné. Komisia nedodrжала tento postup ani po konzultácii s dotknutou treťou stranou. Ide o prípad nesprávneho úradného postupu a ombudsman uvedie kritickú poznámku nižšie.

44. Napokon ombudsman nepovažuje za potrebné ďalej sa zaoberať oneskorením Komisie pri odpovedi na jeho návrh odporúčania, ktorý sa stal predmetom osobitnej správy predloženej Parlamentu. Uznal, že Komisia vyjadrila ľútosť a verí, že urobí všetko pre to, aby sa v budúcnosti vyhol podobným situáciám.

B. Závery

Ombudsman na základe svojho vyšetrovania tejto sťažnosti uzatvára túto kritickú poznámku:

Komisia sa dopustila nesprávneho úradného postupu tým, že riadne neodôvodnila, prečo úplne odmietla prístup k trom listom, ktoré spoločnosť Porsche AG zaslala bývalému podpredsedovi Verheugenovi.

Sťažovateľ a Komisia budú o tomto rozhodnutí informovaní.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

V Štrasburgu 7. júla 2010

[1] Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43. Článok 7 druhý odsek nariadenia č. 1049/2001 stanovuje: „V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia môže žiadateľ do 15 pracovných dní od doručenia odpovede inštitúcie podať opakovanú žiadosť, v ktorej požiadava inštitúciu, aby prehodnotila svoje stanovisko.“

[2] Článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 znie: „*Inštitúcie zamietnu prístup k dokumentu, ak by sa zverejnením porušila ochrana:*

a) verejný záujem, pokiaľ ide o:

— *verejná bezpečnosť,*

obranne a vojenské záležitosti,

— *medzinárodné vzťahy,*

— *finančná, menová alebo hospodárska politika Spoločenstva alebo členského štátu;*

b) súkromie a bezúhonnosť jednotlivca, najmä v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva týkajúcimi sa ochrany osobných údajov.

[3] Článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 znie: „*Inštitúcie zamietnu prístup k dokumentu, ak by sa zverejnením porušila ochrana:*

— *obchodné záujmy fyzickej alebo právnickej osoby vrátane duševného vlastníctva,*

— *súdne konania a právne poradenstvo,*

— *účel inšpekcií, vyšetrovaní a auditov, pokiaľ neprevažuje verejný záujem na zverejnení“.*

[4] Článok 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 znie: „*Pokiaľ ide o dokumenty tretích strán, inštitúcia konzultuje s treťou stranou s cieľom posúdiť, či je uplatniteľná výnimka uvedená v odseku 1 alebo 2, pokiaľ nie je jasné, že dokument sa zverejní alebo sa nezverejní.*“

[5] Pozri poznámku pod čiarou 5.

[6] Článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 znie: „*Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje len na časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia.*“

[7] Článok 13 ods. 2 ZEÚ znie: „*Každá inštitúcia koná v medziach právomocí, ktoré jej boli zverené zmluvami, a v súlade s postupmi, podmienkami a cieľmi, ktoré sú v nich stanovené. Inštitúcie uplatňujú vzájomnú lojálnu spoluprácu.*“

[8] Správa je k dispozícii na internetovej stránke ombudsmana na tejto adrese:

<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark>

[Prepojenie]

[9] V súlade s rozsudkom T-380/04 *Terezakis/Komisia* z 30. januára 2008, bod 88, Zb. 2008, s. II-11.

[10] Pozri vec T-380/04, *Terezakis/Komisia* , bod 93, Zb. 2008, s. II-11.

[11] *Idem*, bod 60.

Vec C-64/05, *Švédsko/Komisia* , Zb. 2007, s. I-11389, bod 57, a vec C-266/05 P, *Sison/Rada* , Zb. 2007, s. I-1233, bod 62.

[13] vec C-64/05 *Švédsko/Komisia* , Zb. 2007, s. I-11389, bod 66; vec C-266/05 P *Sison/Rada* , Zb. 2007, s. I-1233, bod 63.